

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/14595 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

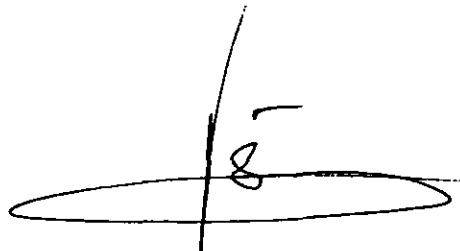
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

309-555.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingen zaken

regnr.: Awb 06/14595

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Sierraleoonse nationaliteit,
IND dossiernummer 0112.22.8012,
mede namens haar minderjarige kinderen,
gemachtigde: mr. J.M. van Westerlaak, jurist bij de Stichting Rechtsbijstand
Asiel te Zwolle,
eiseres;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
als rechtsoptolger van de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Gaal, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 22 december 2001 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 8 oktober 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Daartegen is bij brief van 30 oktober 2003 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 31 oktober 2005 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, het beroep gegrond verklaard. Bij beschikking van 23 februari 2006, verzonden op 27 februari 2006, heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 22 maart 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 21 april 2006. Op 5 oktober 2006 en 4 december 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 5 juni 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres, omdat zij toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de

regnr: Awb 06/14595

-2-

positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen.

Eiseres heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

- 2.3 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.
- 2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 mogen tegenwerpen vanwege het toerekenbaar niet overleggen van enig bewijs van reis of reisroute. Op grond van artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 mag verweerder verlangen dat er enig indicatief bewijs van de reis wordt overgelegd. Verweerder heeft aan eiseres kunnen toerekenen dat zij geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd omtrent haar reis, zoals de plaats en datum van vertrek, het aantal mensen op de boot, de duur van de reis, de kleur en naam van de boot, de lading van de boot en het land van aankomst. De verklaring van eiseres dat zij dit niet kan vanwege haar afkomst of analfabetisme, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten. Voor zover eiseres zich in dit verband ter zitting heeft beroepen op een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 17 juni 2004 (Awb 03/24975), waarin - kort samengevat - is geoordeeld dat aan een persoon die als verstekeling heeft gereisd minder hoge eisen dienen te worden gesteld met betrekking tot het toerekenbaar niet kunnen afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reis, overweegt de rechtbank dat dit beroep niet kan slagen, reeds omdat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij als verstekeling heeft gereisd. Op grond van het vorenstaande kan hetgeen door partijen is aangevoerd ten aanzien van de door eiseres overgelegde documenten van de UNHCR alsmede hetgeen door partijen naar voren is gebracht met betrekking tot het toerekenbaar ontbreken van identiteitsdocumenten buiten beschouwing worden gelaten.
- 2.6 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.7 Verweerder heeft zich in het voornemen gemotiveerd op het standpunt gesteld dat eiseres vage en summiere verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de aanval van de rebellen op haar dorp, haar verblijf bij de rebellen alsmede met betrekking tot haar verblijf in het vluchtelingenkamp. Eiser heeft hier in de zienswijze op gereageerd. Hetgeen in beroep is aangevoerd bevat in essentie een herhaling van hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hetgeen door eiseres in dit verband in de zienswijze is aangevoerd in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd weerlegd en is de door verweerder in het bestreden besluit in dit verband gegeven motivering voldoende dragend voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht. De aanvraag kon daarom worden afgewezen.
- 2.8 Het beroep is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ongegrond.
- 2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

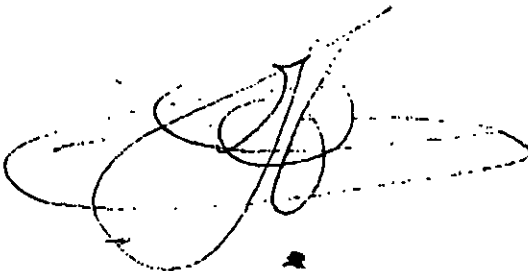
regnr: Awb 06/14595

-3-

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Heins in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier en in het openbaar uitgesproken op 11 JUL 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

11 JUL 2007

AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFPIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
 liane van essen
 ossie huber
 cheryl lucassen
 azerid portier
 jan helm van rijswijk
 mieke van willigen
 advokaten en prokur

rees derksen
 jose peex binkhorst
 luana pomice
 anne-marie witteveen
 administratie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5014 B - 8 AUG 2007	
ZAAKNR.	5652
AAN:	3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak

Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 - 365 1380

Arnhem: 8 augustus 2007

APPÈLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/14595

Naam:

Geboren op :

Land van herkomst:

Sierra Leone

IND-nummer:

0112.22.8012

Geeft te kennen:

Mevrouw van Sierra Leone nationaliteit, geboren op ,
 woonachtig aan de , ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP
 Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief
 Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellante is gemachtigd en als haar gemachtigde zal
 optreden met het recht van vervanging; dat appellante hierbij hoger beroep instelt tegen het in
 kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
 Zwolle, (productie 1), gedateerd 11 juli 2007 en waarvan dezelfde dag een afschrift werd
 verzonden waarbij;

Het beroep ongegrond wordt verklaard.

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit
 hoger beroep.

Het appelschrift rust op de navolgende grieven:

Grief 1:

De rechtbank oordeelde onder punt 2.4 onder andere:

Dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 heeft mogen tegenwerpen vanwege het toerekenbaar niet overleggen van enig bewijs van reis of reisroute. Op grond van artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 mag verweerder verlangen dat er enig indicatief bewijs van de reis wordt overgelegd.

Verweerder heeft aan eiseres kunnen toerkenen dat zij geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd omtrent haar reis. De verklaring van eiseres dat zij dit niet kan vanwege haar afkomst of analfabetisme, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten.

Voor zover eiseres zich in dit verband heeft beroepen op een uitspraak van de rechtbank Amsterdam..., waarin is geoordeeld dat aan een persoon die als verstekeling heeft gereisd minder hoge eisen dienen te worden gesteld..., overweegt de rechtbank dat dit beroep niet kan slagen, reeds omdat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij als verstekeling heeft gereisd.

Appellante kan zich niet verenigen met dit oordeel van de rechtbank om de hierna volgende redenen.

De rechtbank legt geenszins uit hoe een asielzoekster aannemelijk zou kunnen maken dat zij als verstekeling aan boord van een boot naar Nederland is gereisd. Bovendien twijfelde verweerder er niet aan dat zij als verstekeling naar Nederland was gereisd, want anders had verweerder ook wel blijvend aan appellante tegengeworpen dat zij reisdocumenten moest kunnen overleggen. Juist omdat appellante verstekeling naar Nederland is gereisd, heeft zij nimmer reisdocumenten in haar bezit gehad, zodat zij die uiteraard evenmin heeft kunnen overleggen.

En enkel vanwege het feit dat aan haar niet verwijtbaar is dat zij geen reisdocumenten heeft kunnen overleggen, werd zij in de gelegenheid gesteld om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de afgelegde reisroute af te leggen. En die heeft zij niet kunnen afleggen, omdat zij als verstekeling naar Nederland is gereisd, zodat zij in haar waarnemingen ernstig beperkt werd.

Nu verweerder nimmer in twijfel heeft getrokken dat appellante als verstekeling naar Nederland is gekomen, mag de rechtbank niet stellen dat zij zulks niet aannemelijk heeft gemaakt. Appellante behoefde gelet op haar reis als verstekeling op een boot daarvan geen documenten te overleggen, en derhalve heeft de rechtbank ook ten onrechte haar beroep op het gelijkheidsbeginsel onder verwijzing naar een uitspraak van de rechtbank Amsterdam afgewezen.

Aldus mochten aan appellante die als verstekeling heeft gereisd minder hoge eisen worden gesteld mer betrekking tot het toerekenbaar niet kunnen afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reis.

Onder punt 2.6 van de uitspraak heeft de rechtbank zich dan ook ten onrechte op het standpunt gesteld dat van het asielaanvraag een positieve overtuigingskracht moest uitgaan.

Grief 2:

Onder punt 2.7 van de uitspraak oordeelde de rechtbank dat:

Verweerder hetgeen door eiseres in dit verband in de zienswijze is aangevoerd in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd heeft weerlegd en is de door verweerder in het bestreden besluit in dit verband gegeven motivering voldoende dragend voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.

Ten onrechte gaat de rechtbank in het geheel niet in op hetgeen namens appellante naar voren is gebracht. Haar asielaanvraag wordt met standaardbewoordingen zonder enig inhoudelijke rechterlijke toetsing afgedaan.

Gelet op het onder grief 1 gestelde dat er een onjuiste toetsingsmaatstaf inzake de positieve overtuigingskracht is gehanteerd, diende de rechtbank te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid was gekomen tot het oordeel dat aan het asielaanvraag van appellante geen geloof kan worden gehecht.

De rechtsvraag die beantwoording behoeft in het kader van de rechtsontwikkeling is of de rechtbank kan verlangen dat een asielzoekster aannemelijk maakt dat zij als verstekeling op een boot is gereisd, indien de IND daarvan is uitgegaan? De rechtbank diende enkel marginaal te toetsen of het oordeel van de IND juist was gemotiveerd, en niet haar eigen oordeel daarvoor in de plaats te stellen.

PETITUM: Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Zwolle van 11 juli 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr A. Portier Advocaat.

Bijlage I: Productie 1 uitspraak rechtbank Zwolle van 11 juli 2007